

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

(ΣΕ ΘΕΟ ή ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ;)

... ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗ ΤΖΕΛΕΠΗ

1. Η Αγία Γραφή διδάσκει δύο είδη (τρόπους) εξομολόγησης: **ΠΡΩΤΟΝ, απευθείας προς τον Κύριο Ιησού** διά της προσευχής για να κάνει χάρη και έλεος και να δώσει λύση στο πρόβλημά μας, και **ΔΕΥΤΕΡΟΝ προς τους άλλους δημόσια** (φανερά) για να ομολογήσουμε πως ο Ιησούς μας ελευθέρωσε από την αμαρτία ή να ζητήσουμε δημόσια συγγνώμη από αυτούς που αδικήσαμε, κάτι που για να γίνει προϋποθέτει ταπεινή καρδιά. Πουθενά όμως δεν αναφέρει για **μυστική εξομολόγηση** σε κάποιον άνθρωπο (ιερέα), όπως πιστεύει γενικά ο περισσότερος κόσμος σήμερα.

Για την απευθείας προς τον Θεό εξομολόγηση λέγει:

- «Εάν ΟΜΟΛΟΓΩΜΕΝ τας αμαρτίας ημών είναι πιστός και δίκαιος, ώστε να συγχωρήσει εις εμάς τας αμαρτίας, και καθαρίση εμάς από πάσης αδικίας» (Α' Ιωάννου Α/1:9).
- «Εάν κάποιος αμαρτήσει έχομεν ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ (=μεσίτη) προς τον Πατέρα, τον Ιησούν Χριστόν τον δίκαιον, και Αυτός (όχι κάποιος άλλος) είναι ιλασμός (=κάλυμμα, σκέπαστρο) περί των αμαρτιών ημών» (Α' Ιωάννου Β/2:12).
- «Όθεν δύναται και να σώζει ΕΝΤΕΛΩΣ τους προσερχομένους εις τον Θεόν δι' Αυτού, ζων πάντοτε διά να μεσιτεύσει υπέρ αυτών» (Εβραίους Ζ/7:25).
- «Έχοντες λοιπόν ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΜΕΓΑΝ, ο οποίος διήλθε τους ουρανούς, τον ΙΗΣΟΥΝ ...Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρηρησίας εις τον θρόνον της χάριτος διά να λάβωμεν ΕΛΕΟΣ και να εύρωμεν ΧΑΡΙΝ...» (Εβραίους Δ/4:14-16).

Δημόσια εξομολόγηση: Ο πιστός στην αρχή της πνευματικής πορείας του δεν ντρέπεται να ομολογήσει, τι ο Κύριος Ιησούς έχει κάνει στη ζωή και από ποιο λάκκο αμαρτίας τον έσωσε: «*Και πολλοί των πιστευσάντων ήρχοντο εξομολογούμενοι και φανερόντες τας πράξεις αυτών*» (Πράξεις ΙΘ/19:18). Στη συνέχεια, εφόσον αμαρτήσει ή σφάλλει σε κάτι, παραμερίζει τον εγωισμό του και με

ταπεινότητα εξομολογείται και φανερώνει στους άλλους σε τι έφταιξε και με την ομολογία του αυτή αποκαθίσταται η σχέση του με τον Θεό: «*ΕΞΟΛΟΓΕΙΣΘΕ εις αλλήλους τα πταιμάτα (σας) και ΕΥΧΕΣΘΕ υπέρ αλλήλων διά να ιατρευθήτε*» (Ιάκωβος Ε/5:16 /βλ. Β' Κορινθίου Β/2:5-11). Η εξομολόγηση προς τους άλλους, μας αυξάνει πνευματικά, αλλά και ευαρεστεί τον Κύριό μας Ιησού, που είπε: «*Εάν συγχωρήσητε εις τους ανθρώπους τα πταισμάτα αυτών, θέλει συγχωρήσει και εις εσάς ο Πατήρ σας ο ουράνιος*» (Ματθαίος ς'/6:14).

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τα λόγια του Ιησού Χριστού, που είπε ότι όποιος Τον ΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙ, όχι κρυφά ή μυστικά, αλλά «*έμπροσθεν των ανθρώπων*», τότε και Αυτός θα τον ομολογήσει μπροστά στον ουράνιο Πατέρα και όποιος Τον ΑΡΝΗΘΕΙ «*έμπροσθεν των ανθρώπων*», τότε και Αυτός θα Τον αρνηθεί μπροστά στον Πατέρα (Ματθαίος Ι'/10:32 /βλέπε: Λουκάς Θ/9:26, ΙΒ/12:8, Μάρκος Η/8:38, Ρωμαίους Ι'/10:9-10, Β' Τιμόθεου Β/2:12, Αποκάλυψη Γ/3:5, κλπ). Η «εξομολόγηση» και η «ομολογία» είναι δύο έννοιες παράλληλες, που παράγουν τον ίδιο καρπό.

2. Οι απόστολοι πάντοτε κήρυτταν μετάνοια και σωτηρία δια του Ιησού Χριστού και **ποτέ δια μέσου άλλων ανθρώπων**. Έδειχναν στους ανθρώπους Αυτόν που είναι ο μόνος δρόμος για τον ουρανό και η μόνη θύρα για να μπουν στη βασιλεία του Θεού. Τα παρακάτω εδάφια το δείχνουν πολύ καθαρά:

- «Και ο Πέτρος είπε προς αυτούς, **ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ**, και ας βαπτισθεί έκαστος από εσάς εις το όνομα του Ιησού Χριστού, εις άφειση αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος» (Πράξεις Β/2:38).
- «**ΜΕΤΑΝΟΗΣΟΝ** λοιπόν από της κακίας σου ταύτης, και **ΔΕΗΘΗΤΙ** του Θεού, ίσως συγχωρηθεί εις σε...» (Πράξεις Η/8:22).
- «**Κύριοι, ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΜΩ ΔΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ; ΟΙ** δε είπον (Πάυλος και Σίλας) Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν και θέλεις σωθεί, συ και ο οίκος σου» (Πράξεις Ις'/16:30-32).

Πολλοί έχουν την εσφαλμένη διδασκαλία ότι «*οι απόστολοι στην Καινή Διαθήκη είναι συνέχεια των ιερέων της Παλαιάς Διαθήκης και ότι οι σημερινοί ιερείς είναι διάδοχοι των αποστόλων*» και αυτό το στηρίζουν στην εξουσία του «*δεσμείν*» και «*λύειν*» που έχουν οι ιερείς, δηλαδή την εξουσία να συγχωρούν ή όχι τις αμαρτίες των ανθρώπων, στηριζόμενοι στα λόγια του Ιησού που αναφέρονται στο Ματθαίο ΙΗ/18:15-20 (θα αναφερθούμε παρακάτω).

Ο Ιησούς όμως δεν μιλούσε για κάποια ειδική τάξη ιερών η οποία θα είχε αυτό το δικαίωμα, αλλά αναφερόταν για **ΟΛΟ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, που αποτελείται από αναγεννημένους πιστούς και η εκκλησία, σαν σύνολο, έχει την εξουσία να δέχεται ή να αποκόπτει τους βαριά αμαρτάνοντας. Αυτό αναφέρεται με σαφήνεια μέσα στην Καινή Διαθήκη και μάλιστα αναλύεται και η διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί σε μια τέτοια περίπτωση:

(1) **ΕΑΝ ΔΕ ΑΜΑΡΤΗΣΕΙ ΕΙΣ ΣΕ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ**, ύπαγε και έλεγξον αυτόν, μεταξύ ΣΟΥ και αυτού ΜΟΝΟΥ, εάν σου ακούσει, κέρδισες τον αδελφόν σου... (εδ.ΙΗ/18:15).

(2) **ΕΑΝ ΟΜΩΣ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΕΙ** παράλαβε μετά σου ακόμα έναν ή δύο, διά να βεβαιωθεί πας λόγος επί στόματος δύο μαρτύρων ή τριών...(ΙΗ/18:16).

(3) **ΚΑΙ ΕΑΝ ΠΑΡΑΚΟΥΣΕΙ ΑΥΤΩΝ**, ειπέ (τούτο) προς την εκκλησίαν, αλλ' εάν και της εκκλησίας παρακούσει, ας είναι εις σε ως ο εθνικός και ο τελώνης...(εδ.ΙΗ/18:17).

Βλέπουμε ότι στο 1^ο στάδιο ο έλεγχος κατά του αμαρτήσαντος γίνεται μόνο από τον αδικηθέντα. Εάν δεν συμμορφωθεί, τότε σε 2^ο στάδιο ο έλεγχος γίνεται παρουσία ενός ή δύο ακόμα μαρτύρων για τη βεβαίωση της αλήθειας. Εάν και πάλι δεν συμμορφωθεί, φθάνουμε στο 3^ο στάδιο, όπου το θέμα παραπέμπεται πλέον μπροστά σε όλο το σώμα της εκκλησίας (τοπικής). Εάν και τότε παρακούσει, αποκόπτεται από την εκκλησία και είναι σαν ένας κοινός (μη αναγεννημένος) άνθρωπος, δηλαδή σαν ένας εθνικός.

Αφού ο Ιησούς ανέλυσε στους μαθητές Του όλη αυτή τη διαδικασία, τους είπε: *«Αληθώς σας λέγω, ΟΣΑ ΕΑΝ ΔΕΣΕΤΕ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ, θέλουν είσθαι δεμένα εις τον ουρανό, και ΟΣΑ ΕΑΝ ΛΥΣΕΤΕ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ, θέλουν είσθαι λυμένα εις τον ουρανό»* (Ματθαίος ΙΗ/18:18-20). Εδώ βλέπουμε την εκκλησία, σαν σύνολο, να έχει την εξουσία να «συγχωρεί» ή να «δένει» τις αμαρτίες και **όχι μεμονωμένα κάποιος άνθρωπος**. Χαρακτηριστικό παράδειγμα έχουμε την περίπτωση που αναφέρεται στην Α' Κορινθίους Ε/5:1-5, όπου κάποιος πιστός που φιλοξενούσε μέσα του «πνεύμα πορνείας» και είχε σχέσεις με τη μηριά του, ο Παύλος συμβουλεύει τους Κορινθίους πιστούς να κάνουν αυτό που είχε πει ο Ιησούς: *«...Εν τω ονόματι του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, αφού συναχθείτε ΕΞΕΙΣ και το ΕΜΟΝ (το δικό μου) ΠΝΕΥΜΑ με την δύναμη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, να παραδώσετε τον τοιούτον εις τον Σατανά προς όλεθρον της σαρκός αυτού...»* (Ε/5:4-5).

3. Κανένας άνθρωπος δεν έχει το δικαίωμα να συγχωρεί αμαρτίες. Εάν η εξομολόγηση σε κάποια ειδική τάξη ιερών (όπως γίνεται σήμερα) ήταν εντολή από τον Θεό, τότε θα έπρεπε να αναφέρεται με καθαρότητα μέσα στην Αγία Γραφή. Δεν αναφέρεται ούτε στα συγγράμματα των εκκλησιαστικών πατέρων των πρώτων αιώνων.

- Πως όμως επεκράτησε να γίνεται μυστική εξομολόγηση δια μέσου των ιερών, των οποίων όμως και ο ρόλος της μεσιτείας καταργήθηκε όταν ο Ιησούς φώναζε «τετέλεστα» και το καταπέτασμα του ναού εσχίσθη;

Κατά τη διάρκεια των διωγμών από τους Ρωμαίους αυτοκράτορες και ιδιαίτερα από τον **Δέκιο** (249-251 μ.Χ.), **πολλοί πιστοί λιγοψύχησαν και αρνήθηκαν την πίστη τους**. Κατόπιν μετανόησαν γι' αυτό που είχαν κάνει και το εξομολογούντο δημόσια, πλην όμως αυτό προκάλεσε τη δυσφορία μερικών πιστών και δημιουργήθηκε αναταραχή. Αποφασίστηκε λοιπόν οι έχοντες υποπέσει σ' αυτό το παράπτωμα να εξομολογούνται μόνον σ' έναν πρεσβύτερο, **όχι για να λάβουν συγχώρεση**, αλλά για ψυχολογικούς λόγους. Σιγά-σιγά όμως αυτή η καινοτομία γενικεύτηκε και έτσι καθιερώθηκε η μυστική εξομολόγηση δια μέσου των ιερών. Αυτή την εξουσία η μεν **Παπική (Καθολική) Εκκλησία** για λόγους κολακείας και σκοπιμότητας την παραχώρησε και σε «λαϊκούς», η δε **Ανατολική (Ορθόδοξη) Εκκλησία** την παραχώρησε και στους μοναχούς, σαν ανταμοιβή τους για τις υπηρεσίες που πρόσφεραν στον αγώνα εναντίον των εικονομάχων (800-1250 μ.Χ.), γεγονός που αποτελεί μια από τις πιο σκοτεινές σελίδες της Βυζαντινής περιόδου, αλλά και της εκκλησίας γενικότερα.

Το αποτέλεσμα είναι σήμερα η κατεστημένη εκκλησία να διδάσκει άφεση των αμαρτιών **δια μέσου των ιερών** και όχι **δια του Ιησού Χριστού**, που είναι ο ΜΟΝΟΣ αρχιερέας και απόστολος της πίστης μας, ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης μας προς τον Πατέρα και ο ΜΟΝΟΣ σωτήρας και λυτρωτής μας (Α' Τιμόθεου Β/2:5, Ρωμαίους Γ/3:25).

Εάν θέλεις να σε βοηθήσουμε πνευματικά, ή να προσευχηθούμε μαζί σου, ή να σου στείλουμε μια Καινή Διαθήκη (εάν δεν έχεις) σε Νεο-Ελληνική μετάφραση, γράψε μας στην παρακάτω ηλεκτρονική διεύθυνση, ή τηλεφώνησέ μας:

© COPYRIGHT 2002, 2022: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ («ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ») Τηλ. επικοινωνίας: 694 - 49 21 318

E-MAIL: filadelfos02@hotmail.com ♦ SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com
FACEBOOK: Alkiviadis Tzelepis & Groups/FILADELFOS
YOUTUBE: [filadelfos Channel 1 & 2](#), [Filadelfos TV Music](#), [Filadelfos Films](#)